

॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ इतिकर्णपर्वणि नैलकंठीये भारतभावादीपे एकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ अथीति वाक्शल्यत्वादेवायं श
 शृगालोपिवने कर्णशरीः परिवृतो वसन् ॥ मन्यते सिंहमात्मानं यावत्सिंहं न पश्यति ॥ २८ ॥ तथा त्वमपि राधेय सिंहमात्मानमिच्छसि ॥ अपश्यन् शत्रुदमनं नर
 व्याघ्रं धनं जयं ॥ २९ ॥ व्याघ्रं त्वं मन्यसे त्वानं यावत्कृष्णौ न पश्यसि ॥ समास्थितावेकरथे सूर्याचंद्रमसाविव ॥ ३० ॥ यावद्गांडीवघोषं त्वं न शृणोषि महाहवे ॥
 तावदेव त्वया कर्णशक्यं वक्तुं यथेच्छसि ॥ ३१ ॥ रथशब्दधनुःशब्दैर्नादयंतं दिशो दश ॥ नर्दतमिव शार्दूलं दृष्ट्वा क्रोधाभविष्यसि ॥ ३२ ॥ नित्यमेव शृगालस्त्वं
 नित्यं सिंहो धनं जयः ॥ वीरप्रद्वेषणान्मूढतस्मात्क्रोष्टेवलक्ष्यसे ॥ ३३ ॥ यथा खुः स्याद्दिडालश्च श्वाव्याघ्रश्च बलाबले ॥ यथा शृगालः सिंहश्च यथा च शशकुंजरौ ॥
 ॥ ३४ ॥ यथाऽनृतं च सत्यं च यथा चापि विप्रामृते ॥ तथा त्वमपि पार्थश्च प्रख्यातावात्मकर्मभिः ॥ ३५ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि कर्णशल्याधिकेपे एको
 नचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ॥ ७ ॥ संजय उवाच अधिक्षिप्तस्तुराधेयः शल्येनामिततेजसा ॥ शल्यमाहसुसंकुद्धो वाक्शल्यमवधारयन् ॥ १ ॥
 कर्ण उवाच गुणान्गुणवतां शल्यगुणवान्वेत्ति नागुणः ॥ त्वं तु शल्यगुणैर्हीनः किं ज्ञास्यसि गुणागुणं ॥ २ ॥ अर्जुनस्य महास्त्राणि क्रोधं वीर्यं धनुःशरान् ॥ अहं
 शल्याभिजानामि विक्रमं च महात्मनः ॥ ३ ॥ तथा कृष्णस्य माहात्म्यमृषभस्य महीक्षितां ॥ यथाहं शल्यजानामि न त्वं जानासि तत्तथा ॥ ४ ॥ एवमेवात्मनो वीर्यं
 महं वीर्यं च पांडवे ॥ जानन्नेवाद्रुयेयुर्द्वेशल्यगांडीवधारिणं ॥ ५ ॥ अस्ति वाऽयमिषुः शल्यसुपुंखोरक्तभोजनः ॥ एकतूणीशयः पत्रीसुधौतः समलंकृतः ॥ ६ ॥
 शेते चंदनचूर्णेषु पूजितो बहुलाः समाः ॥ आहेयो विषवानुग्रोनराश्च द्विपसंघहा ॥ ७ ॥ घोररूपो महारौद्रस्तनुत्रास्थिविदारणः ॥ निर्भिद्यां येन रुष्टो ह मपि मेरुं महा
 गिरिं ॥ ८ ॥ तमहं जातु नास्येयमन्यस्मिन् फाल्गुनाहते ॥ कृष्णाद्वा देवकीपुत्रात्सत्यं चापि शृणुष्व मे ॥ ९ ॥ तेनाहमिषुणा शल्यवासुदेवधनं जयौ ॥ योत्स्ये परम
 संक्रुद्धस्तत्कर्म सदृशं मम ॥ १० ॥ सर्वेषां वृष्णि वीराणां कृष्णो लक्ष्मीः प्रतिष्ठिता ॥ सर्वेषां पांडुपुत्राणां जयः पार्थ प्रतिष्ठितः ॥ ११ ॥ उभयं तु समासाद्य को निवर्ति
 तुमर्हति ॥ तावेतौ पुरुषव्याघ्रौ समेतौ स्यंदने स्थितौ ॥ १२ ॥ मामेकमभिसंयातौ सुजातं पश्य शल्यमे ॥ पितृष्वसामा तुलजौ भ्रातरावपराजितौ ॥ १३ ॥ मणी
 सूत्र इव प्रोतौ द्रष्टासि निहतौ मया ॥ अर्जुने गांडिवं कृष्णे चक्रं ताक्ष्यं कपिध्वजौ ॥ १४ ॥
 ल्यनामेति निश्चिन्वन् ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ आहेयः सर्पमयः ॥ ७ ॥ ८ ॥ नास्येयं न क्षिपेयं ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ सुजातं शोभनं जन्म ॥ १३ ॥ प्रोतौ एकसूत्रे मणी इव प्रेमसंबद्धौ ॥ १४ ॥